

den Tak, som af flere Medlemmer er udtalt til den ærede Forslagsstiller.

Liebe: Det er ganske vist ikke min Hensigt synderligt at forlænge denne Discussion; jeg skal derfor ikke komme ind paa flere af de Punkter, der ere fremkomne i de forskjellige Foredrag, og som isørigt vel kunne indbyde til Discussion. Jeg vil kun tillade mig at berøre, hvad der er erindret imod det, som jeg igaar udtalte. Et af de Punkter, som jeg tillod mig at fremhæve, var, som det høie Thing vil erindre, Afstillelsen mellem Domsmagten og Administrationen, der efter min Formening er en væsentlig Forudsætning for Rævnings-Institutionens Indførelse. Den ærede Forslagsstiller har navnlig imødegaaet denne Betragtning med den Erindring, at Underretterne ikke videre bleve paavirkede af Rævnings-Institutionen, og derfor ikke havde nogen synderlig Forandring Behov for Rævningerettens Skjld. Ja, var det saa, vilde jeg til Nød kunne gaae ind paa at tage Institutionen, forinden vi fik den nye Criminallov; men det er ikke saa. Underretterne som saadanne behøve ganske vist ikke Rævnings-Institutionen; men Rævnings-Institutionen behøver efter Lovudkastet Underretterne, det er Sagen. Hvis de ikke vare et væsentligt Led i den nye Institution, kunde man see bort derfra; men det er jo netop til Underretterne, at man overlader en væsentlig Deel deraf, nemlig: Forundersøgelsen. Nu skal jeg ganske tiltræde, hvad den ærede Rigsdagsmand for Skanderborg Amts 1ste Valgfreds (E. M. Jespersen) udtalte, at Underdommerne, saaledes som de ere og saaledes som de see deres Opgave, heelt vel kunne betros at lede Forundersøgelserne. Jeg troer med ham, at Retsbetjentene her i Landet see det som deres Hovedopgave, at Retspleien føres, som den bør; men disse Underdommere, som vi saaledes skulle betroe Forundersøgelsen under Rævnings-Institutionen, ere ved Siden af at være Dommere executive Politiebedsmand, og det, som jeg ikke kan finde rigtigt, er at betroe Underdommere, der forene begge disse Stillinger, den nye Art af Forundersøgelser. Det forekommer mig nødvendigt, at fra det Dieblif, Dommeren er i Retsalen med den Tilstalt, maa det være

ham klart, at han ikke alene har at vogte Samfundets Interesse og samle alle Beviser imod den Skyldige, men ogsaa at vogte den Tilstaltes Interesse og samle alle Beviser for den mulige Ufkyld. Det kan den Forhørsdommer vanskelig gjøre, der er mere end Forhørsdommer, der tillige er executiv Politiebedsmand, og som, fra han gaaer ud af Retsalen, til han kommer derind igjen, skal være paafærde efter at samle Beviser mod den formeentlig Skyldige. Dette Forhold er ikke heldigt efter det System, vi nu have, men det er dobbelt uheldigt efter det nye System. Det er min Hovedbetragtning med Hensyn til de Forandringer ved Underretten, som jeg har anseet nødvendige, og den møder man ikke tilstrækkelig, naar man siger, at Underretterne ikke have Stort med Rævnings-Institutionen at gjøre, eller ikke forandres synderlig derved; hvis man vilde indrette Forundersøgelsen anderledes, tage den bort fra Underretterne og lægge den andetsteds hen, saa kunde man bedre komme over denne Indvendning. Maafløe jeg her tør berøre et Par Erindringer, som ere fremsatte imod mine Ytringer om Forundersøgelsen. Der er blevet hylt af den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 5te Valgfreds (E. Nimestad), at jeg havde meent, at Forhørene altid kunde være offentlige, men at det dog maatte erkjendes, at der kunde være Omstændigheder tilstede, der krævede, at de vare hemmelige. Det er ganske rigtigt; jeg har heller ikke sagt Andet, end at Regelen i høieste Maade maatte være Offentlighed, men at der vel kunde være Tilfælde, hvor Forhøret maatte være hemmeligt. Det er ogsaa Tilfældet i England, ikke alene med Hensyn til Forundersøgelsen, men med Hensyn til den hele Jurybehandling, hvor Retshandlingen kan stee for lukkede Døre, navnlig i saadanne Tilfælde, hvor Sædeligheden maatte føle sig stærkt krænk. Jeg har selv været i det Tilfælde tilligemed samtlige Tilhørere at blive udbiist af Retsalen, fordi en Sag af saadan Beskaffenhed var for. — Den ærede Forslagsstiller har med Hensyn til mine Ytringer om Politiets Organisation erklæret sig enig med mig deri, at Politiet til Statsmagtens Beskyttelse maa være kraftig organiseret; men naar han erkjender